ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 7/2005

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 15 Νοεμβρίου 2004

για την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., για την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

(2005/C 38 E/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 42 και 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [1],

Αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης [2],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Θα πρέπει να γίνουν ορισμένες τροποποιήσεις στους κανονισμούς του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [3] και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 [4], για να ληφθούν υπόψη οι πρόσφατες εξελίξεις στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των εν λόγω κανονισμών και για να περιληφθούν οι αλλαγές που έχουν γίνει στις νομοθεσίες των κρατών μελών όσον αφορά την κοινωνική ασφάλεια.

(2) Για να ληφθούν υπόψη οι πρόσφατες εξελίξεις στη νομολογία θα πρέπει να εξαχθούν συμπεράσματα από τις αποφάσεις που εκδόθηκαν κυρίως για την υπόθεση Johann Franz Duchon κατά Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten [5] και για την υπόθεση Office national de l'emploi κατά Calogero Spataro [6].

(3) Οι αποφάσεις Friedrich Jauch κατά Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter και Ghislain Leclere, Alina Deaconescu κατά Caisse nationale des prestations familiales [7], σχετικά με το χαρακτηρισμό των ειδικών μη ανταποδοτικού τύπου παροχών σε χρήμα απαιτούν, για λόγους ασφάλειας δικαίου, να καθοριστούν τα δύο σωρευτικά κριτήρια που πρέπει να ληφθούν υπόψη, ώστε οι εν λόγω παροχές να μπορούν να περιληφθούν στο παράρτημα IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71. Στη βάση αυτή, είναι αναγκαίο να αναθεωρηθεί το παράρτημα λαμβάνοντας υπόψη τις νομοθετικές τροποποιήσεις που έγιναν στα κράτη μέλη σε σχέση με το είδος αυτό παροχών, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ειδικού συντονισμού λόγω του μεικτού χαρακτήρα τους. Εξάλλου, είναι σημαντικό να προσδιοριστούν οι μεταβατικές διατάξεις που συνδέονται με την παροχή η οποία απετέλεσε αντικείμενο της προαναφερθείσας απόφασης Jauch, για να προστατευθούν τα δικαιώματα των δικαιούχων.

(4) Με βάση τη νομολογία που αφορά τις σχέσεις μεταξύ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και των διατάξεων των διμερών συμβάσεων για την κοινωνική ασφάλεια, κρίνεται αναγκαίο να αναθεωρηθεί το παράρτημα III του εν λόγω κανονισμού. Οι εγγραφές στο μέρος Α του παραρτήματος III δικαιολογούνται μόνο σε δύο περιπτώσεις: εάν είναι περισσότερο ευνοϊκές για τους διακινούμενους εργαζομένους [8] ή εάν αφορούν συγκεκριμένες και εξαιρετικές καταστάσεις, που τις περισσότερες φορές συνδέονται με ιστορικές συγκυρίες. Επιπλέον, εγγραφές στο μέρος Β μπορούν να γίνονται δεκτές μόνον όταν εξαιρετικές και αντικειμενικές καταστάσεις δικαιολογούν παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού και από τα άρθρα 12, 39 και 42 της συνθήκης [9].

---

[1] ΕΕ C 80 της 30.3.2004, σ. 118.

[2] Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 11ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ C 102 E της 28.4.2004, σ. 804), κοινή θέση του Συμβουλίου της 15ης Νοεμβρίου 2004 και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

[3] ΕΕ L 149 της 5.7.1971, σ. 2· κανονισμός όπως ενημερώθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 118/97 (ΕΕ L 28 της 30.1.1997, σ. 1), τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 631/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 100 της 6.4.2004, σ. 1) και καταργήθηκε με ισχύ από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού εφαρμογής, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 166 της 30.4.2004, σ. 1).

[4] ΕΕ L 74 της 27.3.1972, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 631/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 100 της 6.4.2004, σ. 1).

[5] Απόφαση της 18ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση C-290/00, Συλλογή 2002, σ. I-3567.

[6] Απόφαση της 13ης Ιουνίου 1996 στην υπόθεση C-170/95, Συλλογή 1996, σ. I-2921.

[7] Αποφάσεις της 8ης Μαρτίου 2001 στην υπόθεση C-215/99, Συλλογή 2001, σ. I-1901 και της 31ης Μαΐου 2001 για την υπόθεση C-43/99, Συλλογή 2001, σ. I-4265.

[8] Την αρχή της ευνοϊκότερης μεταχείρισης υπενθύμισε το ΔΕΚ στις αποφάσεις του της 7ης Φεβρουαρίου 1991, υπόθεση C-227/89, Συλλογή 1991, σ. I-323, της 9ης Νοεμβρίου 1995, υπόθεση C- 475/93, Συλλ. 1995, σ. I-3813, της 9ης Νοεμβρίου 2000, υπόθεση C-75/99, Συλλ. 2000, σ. I-9399 και της 5ης Φεβρουαρίου 2002, υπόθεση C-277/99, Συλλ. 2002 σ. I-1261.

[9] Απόφαση της 30ής Απριλίου 1996, υπόθεση C-214/94, Συλλογή 1996, σ. I-2253·
Απόφαση της 30ής Απριλίου 1996, υπόθεση C-308/96, Συλλογή 1996, σ. I-2097·
Απόφαση της 15ης Ιανουαρίου 2002, υπόθεση C-55/2000, Συλλογή 2002, σ. I-413.

(5) Για να διευκολυνθεί η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, θα πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες διατάξεις σχετικά με τους δημόσιους υπαλλήλους ή τους προς αυτούς εξομοιούμενους, αφενός, και σχετικά με τα μέλη του προσωπικού που ταξιδεύουν διά ξηράς, θαλάσσης ή αέρος μιας επιχείρησης η οποία διενεργεί διεθνείς σιδηροδρομικές, οδικές, αεροπορικές ή πλωτές μεταφορές επιβατών ή εμπορευμάτων, αφετέρου, και να καθορισθούν επίσης οι λεπτομέρειες προσδιορισμού του μέσου ποσού που θα ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο του άρθρου 23 του εν λόγω κανονισμού.

(6) Η αναθεώρηση του παραρτήματος IIα θα επιφέρει την απαλοιφή ορισμένων από τις υπάρχουσες εγγραφές και, λαμβάνοντας υπόψη τις νομοθετικές τροποποιήσεις που έγιναν σε ορισμένα κράτη μέλη, την προσθήκη ορισμένων νέων εγγραφών. Στη δεύτερη περίπτωση, εναπόκειται στα εν λόγω κράτη μέλη να εξετάσουν την ανάγκη μεταβατικών ρυθμίσεων ή διμερών λύσεων για την τακτοποίηση της κατάστασης προσώπων τα κεκτημένα δικαιώματα των οποίων ενδέχεται να θιγούν συνεπεία αυτής,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 3 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 1, διαγράφονται οι λέξεις «που κατοικούν στο έδαφος ενός από τα κράτη μέλη»·

β) στην παράγραφο 3, διαγράφονται οι λέξεις «καθώς και των συμβάσεων που συνήφθησαν δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 1».

2. Στο άρθρο 4, η παράγραφος 2α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2α. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα, οι οποίες προβλέπονται δυνάμει νομοθεσίας η οποία, λόγω του προσωπικού πεδίου εφαρμογής της, των στόχων ή/και των προϋποθέσεων για τη θεμελίωση δικαιώματος, έχει χαρακτηριστικά τόσο της νομοθεσίας κοινωνικής ασφάλειας η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, όσο και της κοινωνικής πρόνοιας.

Ως ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα νοούνται οι παροχές οι οποίες:

α) προορίζονται να παρέχουν:

i) συμπληρωματική, αναπληρωματική ή επικουρική κάλυψη έναντι των κινδύνων οι οποίοι αντιστοιχούν στους αναφερόμενους στην παράγραφο 1 κλάδους κοινωνικής ασφάλειας και να εξασφαλίζουν στους ενδιαφερομένους ένα ελάχιστο εισόδημα διαβίωσης, σε σχέση με το οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, ή

ii) μόνο ειδική προστασία στα άτομα με αναπηρίες, οι οποίες συνδέονται στενά με το κοινωνικό περιβάλλον του συγκεκριμένου προσώπου στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, και

β) στις περιπτώσεις που η χρηματοδότηση προέρχεται αποκλειστικά από την υποχρεωτική φορολογία που προορίζεται να καλύψει τις γενικές δημόσιες δαπάνες, και οι όροι για τη χορήγηση και τον υπολογισμό των παροχών δεν εξαρτώνται από τυχόν εισφορές εκ μέρους του δικαιούχου· ωστόσο, οι παροχές που χορηγούνται για να καλύψουν συμπληρωματικά ανταποδοτικού τύπου παροχή, δεν θεωρούνται ως ανταποδοτικού τύπου παροχές για αυτό και μόνο το λόγο, και

γ) περιλαμβάνονται στο παράρτημα IIα».

3. Στο άρθρο 7 παράγραφος 2, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) ορισμένες διατάξεις συμβάσεων κοινωνικής ασφάλειας που έχουν συνάψει τα κράτη μέλη πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, με την προϋπόθεση ότι είναι ευνοϊκότερες για τους δικαιούχους ή απορρέουν από ειδικές ιστορικές περιστάσεις και ότι το αποτέλεσμά τους είναι χρονικά περιορισμένο, εφόσον οι εν λόγω διατάξεις είναι καταχωρημένες στο παράρτημα III».

4. Το άρθρο 9α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9α

Παράταση της περιόδου αναφοράς

Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την αναγνώριση του δικαιώματος σε παροχή από τη συμπλήρωση ελάχιστης περιόδου ασφάλισης κατά τη διάρκεια καθορισμένης περιόδου πριν από την επέλευση του ασφαλιζόμενου κινδύνου (περίοδος αναφοράς) και ορίζει ότι οι περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων χορηγήθηκαν παροχές βάσει της νομοθεσίας του εν λόγω κράτους μέλους ή οι περίοδοι που αφιερώθηκαν στην ανατροφή παιδιών στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους παρατείνουν την εν λόγω περίοδο αναφοράς, οι δε περίοδοι κατά τη διάρκεια των οποίων χορηγήθηκαν, βάσει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, συντάξεις αναπηρίας ή γήρατος ή παροχές λόγω ασθένειας, ανεργίας, εργατικών ατυχημάτων ή επαγγελματικών ασθενειών και οι περίοδοι που αφιερώθηκαν στην ανατροφή παιδιών στο έδαφος άλλου κράτους μέλους παρατείνουν επίσης την εν λόγω περίοδο αναφοράς».

5. Στο άρθρο 10α, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι διατάξεις του άρθρου 10 και του τίτλου III δεν εφαρμόζονται στις ειδικές μη ανταποδοτικού τύπου παροχές σε χρήμα του άρθρου 4 παράγραφος 2α. Τα άτομα στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός λαμβάνουν τις παροχές αυτές αποκλειστικά στο έδαφος και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο κατοικούν, εφόσον οι παροχές αυτές περιλαμβάνονται στο παράρτημα IIα. Οι παροχές αυτές βαρύνουν τον φορέα του τόπου κατοικίας από τον οποίο και καταβάλλονται».

6. Στο άρθρο 23, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στην περίπτωση που η νομοθεσία την οποία εφαρμόζει ο αρμόδιος φορέας προβλέπει συγκεκριμένη περίοδο αναφοράς και η περίοδος αυτή συμπίπτει, κατά περίπτωση, με το σύνολο ή μέρος των περιόδων που πραγματοποιήθηκαν από τον ενδιαφερόμενο σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός ή περισσότερων άλλων κρατών μελών».

7. Στο άρθρο 35, η παράγραφος 2 διαγράφεται.

8. Στο άρθρο 69, η παράγραφος 4 διαγράφεται.

9. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 95στ

Μεταβατικές διατάξεις που αφορούν το παράρτημα ΙΙ τμήμα Ι ενότητες "Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" και "ΙΗ. ΑΥΣΤΡΙΑ"

1. Το παράρτημα ΙΙ τμήμα Ι ενότητες "Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ" και "ΙΗ. ΑΥΣΤΡΙΑ", όπως τροποποιήθηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. …/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της …, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εκτός της Κοινότητας και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 (*), δεν θεμελιώνει κανένα δικαίωμα για την περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2005.

2. Κάθε περίοδος ασφάλισης, καθώς και, κατά περίπτωση, κάθε περίοδος απασχόλησης, μη μισθωτής δραστηριότητας ή διαμονής που πραγματοποιήθηκε βάσει της νομοθεσίας κράτους μέλους πριν από την 1η Ιανουαρίου 2005 λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό των δικαιωμάτων που έχουν αποκτηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, αποκτάται δικαίωμα βάσει του παρόντος κανονισμού, ακόμα και αν αναφέρεται σε κίνδυνο ο οποίος επήλθε προ της 1ης Ιανουαρίου 2005.

4. Κάθε παροχή που δεν εκκαθαρίσθηκε ή που ανεστάλη λόγω της ιθαγένειας ή της κατοικίας του ενδιαφερόμενου, εκκαθαρίζεται ή συνεχίζεται από την 1η Ιανουαρίου 2005, έπειτα από αίτηση του ενδιαφερομένου, με την επιφύλαξη ότι τα προηγουμένως εκκαθαρισθέντα δικαιώματα δεν ρυθμίσθηκαν δι' εφάπαξ καταβολής.

5. Τα δικαιώματα προσώπων στα οποία έχει χορηγηθεί σύνταξη ή επίδομα πριν από την 1η Ιανουαρίου 2005, είναι δυνατόν να επανεξετάζονται κατόπιν αιτήσεως των δικαιούχων, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Η διάταξη αυτή ισχύει, επίσης, για άλλες παροχές στο πλαίσιο του άρθρου 78.

6. Εάν η αίτηση της παραγράφου 4 ή 5 υποβληθεί εντός δύο ετών από την 1η Ιανουαρίου 2005, τα δικαιώματα που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό αποκτώνται από την ημερομηνία αυτή και οι διατάξεις της νομοθεσίας οιουδήποτε κράτους μέλους σχετικά με την έκπτωση ή την παραγραφή των δικαιωμάτων δεν αντιτάσσονται στους ενδιαφερομένους.

7. Εάν η αίτηση της παραγράφου 4 ή 5 υποβληθεί μετά τη λήξη της περιόδου των δύο ετών υπολογιζόμενης από την 1η Ιανουαρίου 2005, τα δικαιώματα από τα οποία δεν επήλθε έκπτωση ή τα οποία δεν έχουν παραγραφεί αποκτώνται από την ημερομηνία της αίτησης, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων της νομοθεσίας κάθε κράτους μέλους.

Άρθρο 95ζ

Μεταβατικές διατάξεις που αφορούν τη διαγραφή από το παράρτημα ΙΙα της εγγραφής για το αυστριακό επίδομα ειδικής φροντίδας (Pflegegeld)

Στην περίπτωση αιτήσεων επιδομάτων ειδικής φροντίδας βάσει του ομοσπονδιακού αυστριακού νόμου για το επίδομα ειδικής φροντίδας (Bundespflegegeldgesetz) που κατατέθηκαν το αργότερο έως τις 8 Μαρτίου 2001 βάσει του άρθρου 10α παράγραφος 3 του παρόντος κανονισμού, η παρούσα διάταξη αυτή εξακολουθεί να εφαρμόζεται για όλο το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο δικαιούχος του επιδόματος ειδικής φροντίδας συνεχίζει να κατοικεί στην Αυστρία μετά την 8η Μαρτίου 2001.

(*) ΕΕ L …».

10. Τα παραρτήματα ΙΙ, ΙΙα, ΙΙΙ, IV και VI τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 4, η παράγραφος 11 διαγράφεται.

2. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 10γ

Διατυπώσεις που προβλέπονται σε περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 13 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του κανονισμού για τους δημόσιους υπαλλήλους και τους προς αυτούς εξομοιούμενους

Για την εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 2 στοιχείο δ), ο φορέας που έχει ορισθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους η νομοθεσία του οποίου εφαρμόζεται, εκδίδει πιστοποιητικό με το οποίο βεβαιώνεται ότι ο δημόσιος υπάλληλος ή το εξομοιούμενο με αυτόν πρόσωπο υπάγεται στη νομοθεσία του.».

3. Το άρθρο 12α τροποποιείται ως εξής:

α) Ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κανόνες εφαρμοστέοι σε πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφοι 2 και 3, στο άρθρο 14α παράγραφοι 2 έως 4 και στο άρθρο 14γ του κανονισμού, τα οποία ασκούν κανονικά μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα στο έδαφος δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών».

β) Η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 παράγραφοι 2 και 3, του άρθρου 14α παράγραφοι 2 έως 4, και του άρθρου 14γ του κανονισμού, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:»

γ) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Εάν, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού, το μέλος του προσωπικού επιχείρησης διεθνών μεταφορών το οποίο ταξιδεύει διά ξηράς, θαλάσσης ή αέρος υπάγεται στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται είτε η έδρα ή ο τόπος άσκησης της δραστηριότητας της επιχείρησης ή το υποκατάστημα ή η μόνιμη αντιπροσωπεία που τον απασχολεί είτε ο τόπος στον οποίο κατοικεί και απασχολείται κατά κύριο λόγο, ο φορέας που καθορίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους αυτού χορηγεί στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο πιστοποιητικό με το οποίο βεβαιώνεται ότι υπάγεται στη νομοθεσία του.».

4. Το άρθρο 32α διαγράφεται.

5. Τα παραρτήματα τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Το άρθρο 1 παράγραφος 9, στο βαθμό που αφορά το άρθρο 95στ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, το παράρτημα I σημείο 1 στοιχεία α) και β), και το παράρτημα II σημεία 2 και 4 εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2005.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, ….

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
…

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
…

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιούνται ως εξής:

1. Το παράρτημα ΙΙ τροποποιείται ως εξής:

α) Στο τμήμα Ι, στην ενότητα «Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ», το κείμενο αντικαθίσταται από την ένδειξη «Άνευ αντικειμένου».

αα) Στο τμήμα Ι, στην ενότητα «ΙΗ. ΑΥΣΤΡΙΑ», το κείμενο αντικαθίσταται από την ένδειξη «Άνευ αντικειμένου».

β) Το τμήμα ΙΙ τροποποιείται ως εξής:

i) Στην ενότητα «Ζ. ΙΣΠΑΝΙΑ», η ένδειξη «Ουδέν» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Επιδόματα τοκετού (παροχές σε χρήμα με τη μορφή εφάπαξ καταβολής για τη γέννηση τρίτου και επόμενων τέκνων και παροχές σε χρήμα με τη μορφή εφάπαξ καταβολής στην περίπτωση πολλαπλού τοκετού)»,

ii) στην ενότητα «Η. ΓΑΛΛΙΑ», το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Επίδομα τοκετού ή υιοθεσίας (παροχές υποδοχής μικρού παιδιού)»,

iii) στην ενότητα «ΚΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ», το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το συνολικό επίδομα μητρότητας ή το εφάπαξ επίδομα μητρότητας και το βοήθημα με τη μορφή εφάπαξ ποσού που σκοπό έχει να αντισταθμίσει τις δαπάνες που συνεπάγεται η διεθνής υιοθεσία σύμφωνα με το Νόμο για τα επιδόματα μητρότητας».

γ) Στο τμήμα ΙΙΙ, στην ενότητα «Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ», το στοιχείο β) διαγράφεται.

2. Το παράρτημα ΙΙα αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο που περιλαμβάνει, ως έχουν, τις εγγραφές που περιέχονται στην πράξη προσχώρησης του 2003:

«Παράρτημα ΙΙα

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΧΡΗΜΑ ΜΗ ΑΝΤΑΠΟΔΟΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Άρθρο 10α

Α. ΒΕΛΓΙΟ

α) Επίδομα υποκατάστασης εισοδημάτων (νόμος της 27ης Φεβρουαρίου 1987).

β) Εγγυημένο εισόδημα για ηλικιωμένα άτομα (νόμος της 22ας Μαρτίου 2001).

Β. ΤΣΕΧΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Κοινωνικό επίδομα (νόμος περί κρατικής κοινωνικής στήριξης αριθ. 117/1995 Sb.).

Γ. ΔΑΝΙΑ

Δαπάνες στέγασης υπέρ των συνταξιούχων (νόμος σχετικά με το ατομικό βοήθημα στέγασης, που κωδικοποιήθηκε από το νόμο αριθ. 204 της 29ης Μαρτίου 1995).

Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Βασικό εισόδημα διαβίωσης για τους ηλικιωμένους και τα πρόσωπα με μειωμένη ικανότητα προς βιοπορισμό δυνάμει του κεφαλαίου 4 της βίβλου XII του κοινωνικού κώδικα.

Ε. ΕΣΘΟΝΙΑ

α) Επίδομα ενηλίκων ατόμων με ειδικές ανάγκες (νόμος περί κοινωνικών παροχών για τα άτομα με ειδικές ανάγκες της 27ης Ιανουαρίου 1999).

β) Κρατικό επίδομα ανεργίας (νόμος περί κοινωνικής προστασίας των ανέργων της 1ης Οκτωβρίου 2000).

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ειδικές παροχές για ηλικιωμένα άτομα (νόμος αριθ. 1296/82).

Ζ. ΙΣΠΑΝΙΑ

α) Εγγυημένο ελάχιστο εισόδημα (νόμος αριθ. 13/82 της 7ης Απριλίου 1982).

β) Παροχές σε χρήμα ως βοήθεια στα ηλικιωμένα άτομα και τα ανίκανα προς εργασία άτομα με ειδικές ανάγκες (βασιλικό διάταγμα αριθ. 2620/81 της 24ης Ιουλίου 1984).

γ) Συντάξεις αναπηρίας και γήρατος, μη ανταποδοτικού χαρακτήρα, που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 του κωδικοποιημένου κειμένου του γενικού νόμου για την κοινωνική ασφάλιση που εγκρίθηκε με το βασιλικό διάταγμα αριθ. 1/1994 της 20ής Ιουνίου 1994.

δ) Επιδόματα για την προαγωγή της κινητικότητας και την αντιστάθμιση των μεταφορικών δαπανών (νόμος αριθ. 13/1982 της 7ης Απριλίου 1982).

Η. ΓΑΛΛΙΑ

α) Συμπληρωματικά επιδόματα του Ειδικού Ταμείου Αναπηρίας και του Ταμείου Αρωγής Γήρατος (νόμος της 30ής Ιουνίου 1956, όπως έχει κωδικοποιηθεί στον τόμο VIII του κώδικα κοινωνικής ασφάλειας).

β) Επίδομα ενηλίκων με ειδικές ανάγκες (νόμος της 30ής Ιουνίου 1975, όπως έχει κωδικοποιηθεί στον τόμο VIII του κώδικα κοινωνικής ασφάλειας).

γ) Ειδικό επίδομα (νόμος της 10ης Ιουλίου 1952, όπως έχει κωδικοποιηθεί στον τόμο VIII του κώδικα κοινωνικής ασφάλειας).

Θ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

α) Βοήθημα ανεργίας [νόμος περί κοινωνικής πρόνοιας (κωδικοποίηση) του 1993, μέρος III κεφάλαιο 2].

β) Σύνταξη γήρατος (μη ανταποδοτικού χαρακτήρα) [νόμος περί κοινωνικής πρόνοιας (κωδικοποίηση) του 1993, μέρος III κεφάλαιο 4].

γ) Συντάξεις χήρας και χήρου (μη ανταποδοτικού χαρακτήρα) [νόμος περί κοινωνικής πρόνοιας (κωδικοποίηση) του 1993, μέρος III κεφάλαιο 6, όπως τροποποιήθηκε από το μέρος V του νόμου περί κοινωνικής πρόνοιας του 1997].

δ) Επίδομα αναπηρίας (νόμος περί κοινωνικής πρόνοιας του 1996, μέρος IV).

ε) Επίδομα κινητικότητας (νόμος περί υγείας 1970, άρθρο 61).

στ) Σύνταξη τυφλότητας [νόμος περί κοινωνικής πρόνοιας (κωδικοποίηση) του 1993, μέρος III κεφάλαιο 5].

Ι. ΙΤΑΛΙΑ

α) Κοινωνικές συντάξεις για άπορα άτομα (νόμος αριθ. 153 της 30ής Απριλίου 1969).

β) Συντάξεις και επιδόματα για τους αναπήρους ειρηνικής περιόδου (νόμοι αριθ. 118 της 30ής Μαρτίου 1974, αριθ. 18 της 11ης Φεβρουαρίου 1980 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).

γ) Συντάξεις και επιδόματα για τους κωφαλάλους (νόμοι αριθ. 381 της 26ης Μαΐου 1970 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).

δ) Συντάξεις και επιδόματα για τους τυφλούς ειρηνικής περιόδου (νόμοι αριθ. 382 της 27ης Μαΐου 1970 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).

ε) Συμπλήρωμα της βασικής σύνταξης (νόμοι αριθ. 218 της 4ης Απριλίου 1952, αριθ. 638 της 11ης Νοεμβρίου 1983 και αριθ. 407 της 29ης Δεκεμβρίου 1990).

στ) Συμπλήρωμα του επιδόματος αναπηρίας (νόμος αριθ. 222 της 12ης Ιουνίου 1984).

ζ) Κοινωνικό επίδομα (νόμος αριθ. 335 της 8ης Αυγούστου 1995).

η) Κοινωνική προσαύξηση (άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 12 του νόμου αριθ. 544 της 29ης Δεκεμβρίου 1988 και επόμενες τροποποιήσεις).

ΙΑ. ΚΥΠΡΟΣ

α) Κοινωνική σύνταξη [νόμος του 1995 (νόμος 25(Ι)/95), όπως τροποποιήθηκε].

β) Επίδομα βαρέων κινητικών προβλημάτων (αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου αριθ. 38.210 της 16ης Οκτωβρίου 1992, 41.370 της 1ης Αυγούστου 1994, 46.183 της 11ης Ιουνίου 1997 και 53.675 της 16ης Μαΐου 2001).

γ) Ειδικό χορήγημα τυφλών [νόμος περί ειδικών χορηγημάτων του 1996 (νόμος 77(Ι)/96), όπως έχει τροποποιηθεί].

ΙΒ. ΛΕΤΤΟΝΙΑ

α) Κρατικές παροχές κοινωνικής ασφάλειας (νόμος περί κοινωνικής αρωγής της 26ης Οκτωβρίου 1995).

β) Επίδομα για την αποζημίωση δαπανών μεταφοράς αναπήρων περιορισμένης κινητικότητας (νόμος περί κοινωνικής αρωγής της 26ης Οκτωβρίου 1995).

ΙΓ. ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ

α) Κοινωνική σύνταξη (νόμος περί κοινωνικών συντάξεων του 1994).

β) Ειδική αποζημίωση μεταφοράς για τα άτομα με ειδικές ανάγκες με προβλήματα κινητικότητας (νόμος του 2000 περί αποζημιώσεων μεταφοράς, άρθρο 7).

ΙΔ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Εισόδημα για τα άτομα με σοβαρές αναπηρίες [(άρθρο 1 παραγράφος 2), νόμος της 12ης Σεπτεμβρίου 2003], εκτός των ατόμων που έχουν αναγνωρισθεί ως εργαζόμενοι με αναπηρίες και απασχολούνται στην κοινή αγορά εργασίας ή σε προστατευμένο περιβάλλον.

ΙΕ. ΟΥΓΓΑΡΙΑ

α) Επίδομα αναπηρίας [διάταγμα αριθ. 83/1987 (XII 27) του Υπουργικού Συμβουλίου περί επιδόματος αναπηρίας].

β) Επίδομα γήρατος χωρίς συνεισφορά (νόμος III του 1993 περί της υπηρεσίας κοινωνικών ασφαλίσεων και των κοινωνικών παροχών).

γ) Επίδομα μεταφοράς [κυβερνητικό διάταγμα αριθ. 164/1995 (XII 27) περί επιδομάτων μεταφοράς των προσώπων με σοβαρή φυσική αναπηρία].

ΙΣΤ. ΜΑΛΤΑ

α) Συμπληρωματικό επίδομα [άρθρο 73 του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης (κεφ. 318) του 1987].

β) Σύνταξη γήρατος [νόμος περί κοινωνικής ασφάλισης (κεφ. 318) 1987].

ΙΖ. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

α) Νόμος περί παροχών ανικανότητας προς εργασία νέων με ειδικές ανάγκες της 24ης Απριλίου 1997 (Wajong)

β) Νόμος περί συμπληρωματικών επιδομάτων της 6ης Νοεμβρίου 1986 (TW).

ΙΗ. ΑΥΣΤΡΙΑ

Αντισταθμιστικό συμπλήρωμα (ομοσπονδιακός νόμος περί γενικών κοινωνικών ασφαλίσεων – ASVG της 9ης Σεπτεμβρίου 1955, ομοσπονδιακός νόμος περί κοινωνικής ασφάλισης εμπόρων – GSVG της 11ης Οκτωβρίου 1978 και ομοσπονδιακός νόμος περί κοινωνικής ασφάλισης αγροτών – BSVG της 11ης Οκτωβρίου 1978).

ΙΘ. ΠΟΛΩΝΙΑ

Κοινωνική σύνταξη (νόμος της 29ης Νοεμβρίου 1990 περί κοινωνικής αρωγής).

Κ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

α) Μη ανταποδοτική κρατική σύνταξη γήρατος και αναπηρίας (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 464/80 της 13ης Οκτωβρίου 1980).

β) Μη ανταποδοτική σύνταξη χηρείας (κανονιστικό διάταγμα αριθ. 52/81 της 11ης Νοεμβρίου 1981).

ΚΑ. ΣΛΟΒΕΝΙΑ

α) Κρατική σύνταξη (νόμος περί συντάξεων και ασφάλισης αναπηρίας της 23ης Δεκεμβρίου 1999).

β) Εισοδηματική στήριξη συνταξιούχων (νόμος περί συντάξεων και ασφάλισης αναπηρίας της 23ης Δεκεμβρίου 1999).

γ) Επίδομα κάλυψης των απολύτως προς το ζην αναγκαίων (νόμος περί συντάξεων και ασφάλισης αναπηρίας της 23ης Δεκεμβρίου 1999).

ΚΒ. ΣΛΟΒΑΚΙΑ

Προσαρμογή των συντάξεων που αποτελούν τη μόνη πηγή εισοδήματος (νόμος αριθ. 100/1988 Zb.).

ΚΓ. ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

α) Επίδομα αναπηρίας (νόμος για το επίδομα αναπηρίας 124/88).

β) Επίδομα τέκνου (νόμος για το επίδομα τέκνου 444/69).

γ) Επίδομα στέγασης συνταξιούχων (νόμος για το επίδομα στέγασης συνταξιούχων 591/78).

δ) Επίδομα απασχόλησης (νόμος περί επιδομάτων ανεργίας 1542/93).

ε) Ειδικό βοήθημα για μετανάστες (νόμος για το ειδικό βοήθημα για μετανάστες, 1192/2002).

ΚΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ

α) Συμπληρωματικό επίδομα στέγασης που καταβάλλεται στους συνταξιούχους (νόμος 2001:761).

β) Οικονομική στήριξη για ηλικιωμένους (νόμος 2001:853).

γ) Επίδομα αναπηρίας και επίδομα ανάπηρου τέκνου (νόμος 1998/ 703).

ΚΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Πίστωση κρατικής σύνταξης (νόμος για την πίστωση κρατικής σύνταξης του 2002).

β) Επιδόματα για αιτούντες εργασία βασιζόμενα στο εισόδημα [νόμος για τους αιτούντες εργασία του 1995, 28 Ιουνίου 1995, τμήματα 1, (2) (δ), (ii) και 3, και Διάταγμα για τους αιτούντες εργασία (Βόρεια Ιρλανδία) του 1995, της 18ης Οκτωβρίου 1995, άρθρα 3 (2) (δ), (ii) και 5].

γ) Στήριξη εισοδήματος [νόμος κοινωνικής ασφάλειας του 1986, 25 Ιουλίου 1986, τμήματα 20 έως 22 και τμήμα 23, και διάταγμα περί κοινωνικής ασφάλισης (Βόρεια Ιρλανδία) του 1986, της 5ης Νοεμβρίου 1986, άρθρα 21 έως 24].

δ) Επίδομα διαβίωσης αναπήρων [νόμος για το επίδομα διαβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων του 1991, 27 Ιουνίου 1991, τμήμα 1 και διάταγμα για το επίδομα διαβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων (Βόρεια Ιρλανδία) του 1991, της 24ης Ιουλίου 1991, άρθρο 3].

ε) Επίδομα συμπαράστασης (νόμος περί κοινωνικής ασφάλειας του 1975, της 20ής Μαρτίου 1975, τμήμα 35, και νόμος περί κοινωνικής ασφάλειας (Βόρεια Ιρλανδία) του 1975, της 20ής Μαρτίου 1975, τμήμα 35].

στ) Επίδομα φροντίδας αναπήρων [νόμος περί κοινωνικής ασφάλειας του 1975, της 20ής Μαρτίου 1975, τμήμα 37, και νόμος περί κοινωνικής ασφάλειας (Βόρεια Ιρλανδία) του 1975, της 20ής Μαρτίου 1975, τμήμα 37]».

3) Το παράρτημα ΙΙΙ τροποποιείται ως εξής:

α) Στην αρχή του παραρτήματος, υπό τις «Γενικές παρατηρήσεις», προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 6 του παρόντος κανονισμού, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν απαριθμούνται στο παρόν παράρτημα οι διατάξεις των διμερών συμβάσεων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού και που εξακολουθούν να ισχύουν μεταξύ των κρατών μελών, μεταξύ άλλων οι διατάξεις που προβλέπουν το συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί σε τρίτη χώρα.».

β) Στο μέρος Α, καταργούνται τα ακόλουθα σημεία:

2, 3 στοιχείο β), 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 69, 71, στοιχεία α) και γ), 73, στοιχεία α) και β), 74, 75, 83 στοιχεία α), β), γ), δ), ε), στ), ζ), 85, 88, 89, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 184, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 299, 300.

γ) Στο μέρος Α σημείο 3 στοιχείο α) (Βέλγιο – Γερμανία), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα άρθρα 3 και 4 του υπό ημερομηνία 7 Δεκεμβρίου 1957 τελικού πρωτοκόλλου της Γενικής Συμβάσεως της ίδιας ημερομηνίας, όπως είναι διατυπωμένο στο συμπληρωματικό πρωτόκολλο της 10ης Νοεμβρίου 1960 (υπολογισμός των ασφαλιστικών περιόδων που πραγματοποιήθηκαν σε ορισμένες παραμεθόριες περιοχές πριν, κατά και μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο)».

δ) Στο μέρος Α σημείο 67 (Δανία – Φινλανδία), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το άρθρο 10 της Σκανδιναβικής συμβάσεως περί κοινωνικής ασφάλειας της 15ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την κάλυψη των επιπλέον εξόδων ταξιδιού σε περίπτωση ασθένειας κατά την παραμονή σε άλλη σκανδιναβική χώρα, με συνέπεια να καταστεί αναγκαίο ακριβότερο ταξίδι επιστροφής στη χώρα διαμονής».

ε) Στο μέρος Α σημείο 68 (Δανία – Σουηδία), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το άρθρο 10 της Σκανδιναβικής συμβάσεως περί κοινωνικής ασφάλειας της 15ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την κάλυψη των επιπλέον εξόδων ταξιδιού σε περίπτωση ασθένειας κατά την παραμονή σε άλλη σκανδιναβική χώρα, με συνέπεια να καταστεί αναγκαίο ακριβότερο ταξίδι επιστροφής στη χώρα διαμονής».

στ) Στο μέρος Α σημείο 71 β) (Γερμανία – Ελλάδα), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το άρθρο 8 παράγραφος 1, παράγραφος 2 στοιχείο β) και παράγραφος 3, τα άρθρα 9 έως 11 και τα κεφάλαια I και IV, κατά το μέτρο που αφορούν τα άρθρα αυτά, της σύμβασης περί ασφάλισης ανεργίας της 31ης Μαΐου 1961, καθώς και η σημείωση στο πρακτικό της 14ης Ιουνίου 1980 (υπολογισμός των ασφαλιστικών περιόδων για παροχές ανεργίας σε περίπτωση μεταφοράς της κατοικίας από ένα κράτος σε άλλο)».

ζ) Στο μέρος Α σημείο 72 (Γερμανία – Ισπανία), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το άρθρο 45 παράγραφος 2 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλειας της 4ης Δεκεμβρίου 1973 (αντιπροσώπευση από διπλωματικές και προξενικές αρχές)».

η) Στο μέρος Α σημείο 73 (Γερμανία – Γαλλία), το κείμενο των στοιχείων γ), δ), ε) και στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) Η υπ' αριθ. 4 και υπό ημερομηνία 10 Ιουλίου 1950 συμπληρωματική συμφωνία της γενικής συμβάσεως της ίδιας ημερομηνίας, όπως είναι διατυπωμένη στη συμπληρωματική συμφωνία υπ' αριθ. 2 της 18ης Ιουνίου 1955 (υπολογισμός των περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ 1ης Ιουλίου 1940 και 30ής Ιουνίου 1950).

β) Ο τίτλος I της προαναφερόμενης συμπληρωματικής συμφωνίας υπ' αριθ. 2 (υπολογισμός των περιόδων ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν προ της 8ης Μαΐου 1945).

γ) Τα σημεία 6, 7 και 8 του υπό ημερομηνία 10 Ιουλίου 1950 γενικού πρωτοκόλλου της γενικής συμβάσεως της ίδιας ημερομηνίας (διοικητικές ρυθμίσεις).

δ) Οι τίτλοι II, III και IV της συμφωνίας της 20ής Δεκεμβρίου 1963 (κοινωνική ασφάλιση στο ομόσπονδο κράτος του Σάαρ)».

θ) Στο μέρος Α σημείο 79 (Γερμανία – Λουξεμβούργο), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τα άρθρα 4, 5, 6 και 7 της συνθήκης της 11ης Ιουλίου 1959 (υπολογισμός των ασφαλιστικών περιόδων που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ του Σεπτεμβρίου 1940 και του Ιουνίου 1946)».

ι) Στο μέρος Α σημείο 83 (Γερμανία – Αυστρία), το κείμενο των στοιχείων η) και θ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το άρθρο 1 παράγραφος 5 και το άρθρο 8 της συμβάσεως περί ασφαλίσεως ανεργίας της 19ης Ιουλίου 1978 καθώς και η παράγραφος 10 του τελικού πρωτοκόλλου της εν λόγω συμβάσεως (χορήγηση επιδομάτων ανεργίας σε μεθοριακούς εργαζόμενους από το προηγούμενο κράτος απασχόλησης) εξακολουθούν να ισχύουν για πρόσωπα που έχουν ασκήσει δραστηριότητα ως συνοριακοί εργαζόμενοι κατά την 1η Ιανουαρίου 2005 ή πριν από την ημερομηνία αυτή και κατέστησαν άνεργοι πριν από την 1η Ιανουαρίου 2011».

ια) Στο μέρος Α σημείο 90 (Γερμανία – Ηνωμένο Βασίλειο), το κείμενο των στοιχείων α), β) και γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) Το άρθρο 7 παράγραφοι 5 και 6 της σύμβασης περί κοινωνικής ασφάλειας της 20ής Απριλίου 1960 (νομοθεσία αφορώσα τους πολίτες που υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις).

β) Το άρθρο 5 παράγραφοι 5 και 6 της σύμβασης περί ασφάλισης κατά της ανεργίας της 20ής Απριλίου 1960 (νομοθεσία αφορώσα τους πολίτες που υπηρετούν στις ένοπλες δυνάμεις)».

ιβ) Στο μέρος Α σημείο 142 (Ισπανία – Πορτογαλία), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το άρθρο 22 της γενικής συμβάσεως της 11ης Ιουνίου 1969 (εξαγωγή των παροχών ανεργίας)».

ιγ) Στο μέρος Α σημείο 180 (Ιρλανδία – Ηνωμένο Βασίλειο), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το άρθρο 8 της συμφωνίας της 14ης Σεπτεμβρίου 1971 περί κοινωνικής ασφάλειας (σχετικά με τη μεταφορά και τον υπολογισμό ορισμένων πιστώσεων αναπηρίας)».

ιδ) Στο μέρος Α το σημείο 267 (Κάτω Χώρες – Πορτογαλία), τροποποιείται ως εξής:

«Το άρθρο 31 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1979 (εξαγωγή των παροχών ανεργίας)».

ιε) Στο μέρος Α σημείο 298 (Φινλανδία – Σουηδία), το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το άρθρο 10 της Σκανδιναβικής συμβάσεως περί κοινωνικής ασφάλειας της 15ης Ιουνίου 1992, σχετικά με την κάλυψη των επιπλέον εξόδων ταξιδιού σε περίπτωση ασθένειας κατά την παραμονή σε άλλη σκανδιναβική χώρα, με συνέπεια να καταστεί αναγκαίο ακριβότερο ταξίδι επιστροφής στη χώρα διαμονής».

ιστ) Στο μέρος Β, οι ακόλουθες εγγραφές διαγράφονται:

2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 24, 48, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 61, 62, 64, 67, 68, 69, 71, 72, 73, 74, 75, 79, 82, 83, 85, 88, 89, 90, 111, 112, 113, 114, 118, 121, 122, 124, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 136, 139, 140, 142, 145, 146, 147, 148, 149, 153, 156, 157, 159, 162, 163, 164, 165, 169, 172, 173, 175, 178, 179, 180, 184, 187, 188, 190, 193, 194, 195, 237, 238, 240, 243, 244, 245, 265, 267, 270, 271, 272, 274, 277, 278, 279, 288, 289, 290, 298, 299, 300.

4. Στο παράρτημα IV, το τμήμα Β τροποποιείται ως εξής:

α) Στην ενότητα «Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ», το κείμενο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ασφάλιση γήρατος αγροτών (Alterssicherung der Landwirte)».

β) Στην ενότητα «Ι. ΙΤΑΛΙΑ» παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο:

«Συστήματα ασφάλισης συντάξεων (Assicurazione pensioni) για:

— γιατρούς (medici)

— φαρμακοποιούς (farmacisti)

— κτηνιάτρους (veterinari)

— νοσοκόμους, βοηθούς υγείας και πρόνοιας, νοσοκόμους παιδιατρικού τμήματος (infermieri, assistenti sanitari, vigilatrici infanzia)

— ψυχολόγους (psicologi)

— μηχανικούς και αρχιτέκτονες (ingegneri ed architetti)

— τοπογράφους (geometri)

— δικηγόρους (avvocati)

— διπλωματούχους οικονομικών επιστημών (dottori commercialisti)

— λογιστές και εμπορικούς συμβούλους (ragionieri e periti commerciali)

— συμβούλους εργασίας (consulenti del lavoro)

— συμβολαιογράφους (notai)

— εκτελωνιστές (spedizionieri doganali)

— βιολόγους (biologi)

— γεωτεχνικούς και τεχνολόγους γεωπόνους (agrotecnici e periti agrari)

— πράκτορες και εμπορικούς αντιπροσώπους (agenti e rappresentanti di commercio)

— δημοσιογράφους (giornalisti)

— τεχνολόγους βιομηχανίας (periti industriali)

— αναλογιστές, χημικούς, γεωπόνους, δασολόγους, γεωλόγους (attuari, chimici, dottori agronomi, dottori forestali, geologi)».

γ) Στην ενότητα «ΙΗ. ΑΥΣΤΡΙΑ», παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο:

«Συστήματα συντάξεων των συνταξιοδοτικών φορέων ενώσεων ελευθέριων επαγγελμάτων (Kammern der Freien Berufe).»

5. Το παράρτημα VI τροποποιείται ως εξής:

α) Στην ενότητα «Γ. ΔΑΝΙΑ» σημείο 6, το στοιχείο β) διαγράφεται.

αα) Στην ενότητα «Γ. ΔΑΝΙΑ», προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«11. Η προσωρινή παροχή που καταβάλλεται σε ανέργους οι οποίοι συμμετέχουν στο σύστημα “ευέλικτης απασχόλησης” (ledighedsydelse) (νόμος αριθ. 455 της 10ης Ιουνίου 1997) καλύπτεται από τον τίτλο III κεφάλαιο 6 (Παροχές ανεργίας). Όσον αφορά τους ανέργους που μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος, τα άρθρα 69 και 71 του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται όταν το εν λόγω κράτος μέλος έχει παρόμοια συστήματα απασχόλησης για την ίδια κατηγορία προσώπων».

β) Στην ενότητα «Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ», τα σημεία 3, 11 και 17 διαγράφονται και προστίθεται το ακόλουθο κείμενο:

«24. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού του άρθρου 46 παράγραφος 2 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού, στο πλαίσιο των συστημάτων συντάξεων των ελευθέριων επαγγελμάτων, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει ως βάση, για κάθε έτος ασφάλισης που έχει συμπληρωθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία οιουδήποτε άλλου κράτους μέλους, τα μέσα ετήσια συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν αποκτηθεί κατά την περίοδο υπαγωγής στον αρμόδιο φορέα μέσω της καταβολής εισφορών.

25. Το άρθρο 79α του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, στον υπολογισμό των ορφανικών συντάξεων και των προσαυξήσεων ή συμπληρωμάτων για τέκνα που καταβάλλονται από τα συστήματα συντάξεων των ελευθέριων επαγγελμάτων».

γ) Στην ενότητα «Η. ΓΑΛΛΙΑ», το κείμενο στο σημείο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Παρά τα άρθρα 73 και 74 του παρόντος κανονισμού, τα επιδόματα στέγης και το συμπληρωματικό επίδομα φροντίδας τέκνου κατ' επιλογή του γονέα (παροχές υποδοχής μικρού παιδιού) χορηγούνται μόνο στους ενδιαφερομένους και στα μέλη της οικογένειάς τους που κατοικούν στο γαλλικό έδαφος».

δ) Στην ενότητα «Θ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ», το σημείο 11 διαγράφεται.

ε) Στην ενότητα «ΙΗ. ΑΥΣΤΡΙΑ», προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«8. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού, όσον αφορά παροχές ή τμήματα παροχών καταβαλλόμενα από σύστημα συντάξεων ενώσεων ελευθέριων επαγγελμάτων (Kammern der Freien Berufe), που χρηματοδοτούνται αποκλειστικά με τη μέθοδο του κεφαλαιοποιητικού συστήματος ή βασίζονται σε σύστημα λογαριασμών συντάξεων, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει υπόψη, για κάθε μήνα ασφάλισης που έχει συμπληρωθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία οιουδήποτε άλλου κράτους μέλους, κεφάλαιο ανάλογο προς το πραγματικό κεφάλαιο το οποίο έχει συσσωρευθεί στο πλαίσιο του εν λόγω συστήματος συντάξεων ή θεωρείται ότι έχει συσσωρευθεί στο πλαίσιο του συστήματος λογαριασμών συντάξεων και τον αριθμό μηνών των ασφαλιστικών περιόδων που έχουν πραγματοποιηθεί στο συγκεκριμένο σύστημα συντάξεων.

9. Το άρθρο 79α του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται τηρουμένων των αναλογιών στον υπολογισμό των ορφανικών συντάξεων και των προσαυξήσεων ή συμπληρωμάτων για τέκνα που καταβάλλονται από τα συστήματα συντάξεων των ενώσεων ελευθέριων επαγγελμάτων (Kammern der Freien Berufe)».

ζ) Στην ενότητα «ΚΕ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ», το κείμενο τροποποιείται ως εξής:

i) Στο σημείο 2 στοιχείο β), τα σημεία i) και ii) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«i) σύζυγο ή πρώην σύζυγο όταν το αίτημα υποβάλλεται από:

— παντρεμένη γυναίκα ή

— πρόσωπο του οποίου ο γάμος λύθηκε με άλλο τρόπο εκτός του θανάτου του/της συζύγου, ή

ii) πρώην σύζυγο, όταν το αίτημα υποβάλλεται από:

— χήρο ο οποίος δεν θεμελιώνει δικαίωμα αμέσως πριν από τη συντάξιμη ηλικία για επίδομα χηρευσάντων γονέων, ή

— χήρα, η οποία αμέσως πριν τη συντάξιμη ηλικία δεν θεμελιώνει δικαίωμα για επίδομα χήρας μητέρας, επίδομα χηρευσάντων γονέων ή σύνταξη χηρείας, ή η οποία θεμελιώνει δικαίωμα μόνο για σύνταξη χηρείας με βάση την ηλικία η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού, και, για το σκοπό αυτό, η "σύνταξη χηρείας λόγω ηλικίας" σημαίνει σύνταξη χηρείας που καταβάλλεται σε μειωμένο ποσοστό σύμφωνα με το τμήμα 39 παράγραφος 4 του νόμου περί εισφορών και παροχών κοινωνικής ασφάλειας (νόμος περί εισφορών και παροχών κοινωνικής ασφάλειας του 1992)».

ii) Το σημείο 22 διαγράφεται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο παράρτημα 2 στην ενότητα «ΚΔ. ΣΟΥΗΔΙΑ», το σημείο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «2. Για παροχές ανεργίας: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (Σουηδικός Οργανισμός Ασφάλισης Ανεργίας)».

2. Στο παράρτημα 4 στην ενότητα «Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ», προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

   «9. Συστήματα συντάξεων για ελεύθερους επαγγελματίες:

   Arbeitsgemeinschaft Berufsständischer Versorgungseinrichtungen, Köln».

3. Στο παράρτημα 10 στην ενότητα «Γ. ΔΑΝΙΑ» σημείο 1, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 10γ, του άρθρου 11 παράγραφος 1, του άρθρου 11α παράγραφος 1, του άρθρου 12α, του άρθρου 13 παράγραφοι 2 και 3, του άρθρου 14 παράγραφοι 1, 2 και 3 του κανονισμού εφαρμογής: Den Sociale Sikringsstyrelse, København».

4. Στο παράρτημα 10 στην ενότητα «ΙΗ. ΑΥΣΤΡΙΑ», το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

   «1. Για την εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο β), του άρθρου 14α παράγραφος 1 στοιχείο β) και του άρθρου 17 του κανονισμού:

   Bundesminister für soziale Sicherheit, Generationen und Konsumentenschutz (ομοσπονδιακός υπουργός Κοινωνικής Ασφάλειας, Γενεών και Προστασίας του Καταναλωτή), κατόπιν συμφωνίας με την αντίστοιχη δημόσια υπηρεσία όσον αφορά τα ειδικά συστήματα για τους δημόσιους υπαλλήλους και κατόπιν συμφωνίας με τον αντίστοιχο συνταξιοδοτικό φορέα όσον αφορά τα συστήματα συντάξεων των ενώσεων ελευθέριων επαγγελμάτων (Kammern der Freien Berufe).».

5. Το παράρτημα 11 διαγράφεται.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 27 Αυγούστου 2003, η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (διάφορες τροποποιήσεις).

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 10 Δεκεμβρίου 2003.

Σύμφωνα με το άρθρο 251 της συνθήκης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 11 Μαρτίου 2004.

Εν συνεχεία, η Επιτροπή υπέβαλε, στις 30 Απριλίου 2004, την τροποποιημένη πρότασή της στην οποία ενσωμάτωσε πλήρως τις τέσσερις τροπολογίες που είχε εγκρίνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Το Συμβούλιο αποδέχθηκε τρεις από τις τροπολογίες αυτές στο σύνολό τους και μία ως προς την ουσία της.

Σύμφωνα με το άρθρο 251 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, το Συμβούλιο ενέκρινε την κοινή θέση του στις 15 Νοεμβρίου 2004.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Στόχος του κανονισμού είναι η ενημέρωση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [1] και αριθ. 574/72 [2], ώστε να ληφθούν υπόψη οι αλλαγές στην εθνική νομοθεσία και να αποσαφηνισθεί η νομική κατάσταση όσον αφορά ορισμένα άρθρα των κανονισμών αυτών. Λαμβάνει υπόψη τις πρόσφατες εξελίξεις της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ειδικότερα της νομολογίας που αφορά τις ειδικές χρηματικές παροχές χωρίς συνεισφορά, οι οποίες είναι μη εξαγώγιμες εφόσον ανταποκρίνονται σε ειδικά κριτήρια και περιέχονται στο παράρτημα IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71. Ο κανονισμός λαμβάνει υπόψη και τη νομολογία που αφορά τις σχέσεις του κανονισμού με τις διατάξεις των διμερών συμβάσεων κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες θα διατηρηθούν σε ισχύ εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις ώστε να περιλαμβάνονται στο παράρτημα III του κανονισμού.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

1. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε τέσσερις τροπολογίες επί της πρότασης της Επιτροπής.

Όλες αυτές οι τροπολογίες ενσωματώθηκαν καθ' ολοκληρίαν στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής.

2. Θέση του Συμβουλίου επί των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Συμβούλιο θα μπορούσε να δεχθεί στο σύνολό τους τις ακόλουθες τρεις τροπολογίες:

— Την τροπολογία αριθ. 1 η οποία αποσκοπεί στο να εισαγάγει στον κατάλογο των ειδικών χρηματικών παροχών χωρίς συνεισφορά, ως έχει στο παράρτημα IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.1408/71, μια παροχή που προβλέπεται από την ισπανική νομοθεσία: «επίδομα κινητικότητας για την αντιστάθμιση των εξόδων μεταφοράς». Το Συμβούλιο θα μπορούσε να δεχθεί αυτή την τροπολογία, δεδομένου ότι η εν λόγω παροχή ικανοποιεί απολύτως τα αναθεωρημένα κριτήρια που προβλέπονται στην κοινή θέση (δηλαδή πρέπει να προορίζεται μόνον για να παρέχει ειδική προστασία των ατόμων με αναπηρία, συνδεόμενη άμεσα με το κοινωνικό περιβάλλον των ατόμων αυτών στο συγκεκριμένο κράτος μέλος).

---

[1] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας.

[2] Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 του Συμβουλίου περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

— Την τροπολογία αριθ. 2 η οποία αποσκοπεί στο να εισαγάγει στον κατάλογο των ειδικών χρηματικών παροχών χωρίς συνεισφορά, ως έχει στο παράρτημα IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.1408/71, μια παροχή που προβλέπεται από την ιρλανδική νομοθεσία: «επίδομα κινητικότητας». Το Συμβούλιο θα μπορούσε πάλι να δεχθεί αυτή την τροπολογία, δεδομένου ότι ικανοποιεί απολύτως τα αναθεωρημένα κριτήρια που προβλέπονται στην κοινή θέση.

— Την τροπολογία αριθ. 3 η οποία αποσκοπεί στο να εισαγάγει στον κατάλογο των ειδικών χρηματικών παροχών χωρίς συνεισφορά, ως έχει στο παράρτημα IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.1408/71, μια παροχή που προβλέπεται από τη βρετανική νομοθεσία: «ενίσχυση εισοδήματος». Το Συμβούλιο δέχθηκε επίσης αυτή την τροπολογία, δεδομένου ότι ικανοποιεί πλήρως τα αναθεωρημένα κριτήρια που προβλέπονται στην κοινή θέση.

Το Συμβούλιο δέχθηκε επίσης, υπό την προϋπόθεση αναδιατύπωσής της, τη βασική προφορικής τροπολογίας του Κοινοβουλίου που αποσκοπεί στο να καλέσει τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα ώστε οι δυσμενείς συνέπειες ορισμένων τροποποιήσεων του καταλόγου των παροχών στο παράρτημα IIα (πιο συγκεκριμένα όταν μια παροχή γίνεται μη εξαγώγιμη λόγω της εγγραφής της στο παράρτημα) να μετριάζονται όσον αφορά τα πρόσωπα που στο παρελθόν ήταν αποδέκτες των παροχών αυτών, μέσω μεταβατικών ρυθμίσεων ή διμερών λύσεων (βλ. αιτιολογική σκέψη 6).

IV. **ΑΡΘΡΟ 1 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 5 ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

Το άρθρο 1 παράγραφος 5 της πρότασης της Επιτροπής έχει στόχο την τροποποίηση του άρθρου 33 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ώστε να διευκρινιστεί ότι η είσπραξη των εισφορών ασθένειας και μητρότητας είναι δυνατόν να πραγματοποιείται στο σύνολο των συντάξεων που καταβάλλονται στους δικαιούχους συντάξεων εάν το προβλέπει η εθνική νομοθεσία.

Το Συμβούλιο αποφάσισε να μην ενσωματώσει αυτό το τμήμα της πρότασης της Επιτροπής στην κοινή του θέση εν αναμονή της έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας.

Το Συμβούλιο αναγνωρίζει την ανάγκη ισορροπίας μεταξύ των εισπραττόμενων εισφορών και του κόστους των καταβαλλόμενων παροχών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71. Από την αρχή αυτή απορρέει η δυνατότητα είσπραξης των εισφορών βάσει του συνόλου των συντάξεων που καταβάλλονται σε δικαιούχο σύνταξης. Ωστόσο, στο πλαίσιο της διαδικασίας αναδιατύπωσης και απλούστευσης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και δεδομένου ότι έχει συμφωνηθεί ότι οι λεπτομέρειες εφαρμογής του άρθρου 5 (εξομοίωση γεγονότων) σε σχέση με το άρθρο 30 (εισφορές από συνταξιούχους) του απλουστευμένου κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 θα περιληφθούν στον εκτελεστικό κανονισμό, το Συμβούλιο φρονεί ότι θα ήταν πρόωρο να ληφθεί ήδη το μέτρο αυτό. Πάντως, το Συμβούλιο πιστεύει ακόμα ότι πρέπει να είναι σαφές ότι είναι αδύνατο να εισπράττονται δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας περισσότερες εισφορές από εκείνες που θα εισπράττονταν εάν ο ενδιαφερόμενος λάμβανε όλες τις συντάξεις δυνάμει της νομοθεσίας του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

V. **ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IIΑ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

Με την πρόταση της Επιτροπής επιδιώχθηκε, μεταξύ άλλων, τροποποίηση του άρθρου 4 παράγραφος 2α και του παραρτήματος IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου που αφορούν τις ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά, σύμφωνα με την πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε ό,τι αφορά το χαρακτηρισμό των «ειδικών παροχών χωρίς συνεισφορά», δηλαδή την απόφαση της 5ης Μαρτίου 1998 για την υπόθεση C-160/96, Molenaar κατά *Allgemeine Ortskrankenkasse Baden-Wurttemberg* (Συλλογή 1998, σ. I-843), την απόφαση της 8ης Μαρτίου 2001 για την υπόθεση C-215/99, Friedrich Jauch κατά *Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter* (Συλλογή 2001, σ. I 1901) και την απόφαση της 31ης Μαΐου 2001 για την υπόθεση C-43/99, Ghislain Leclere και Alina Deaconescu κατά *Caisse nationale des prestations familiales* (Συλλογή 2001, σ. I-4265).

Οι ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά μπορούν να τοποθετηθούν μεταξύ των «συμβατικών» παροχών κοινωνικής ασφάλισης και της κοινωνικής πρόνοιας. Στο παράρτημα IIα περιέχεται ο κατάλογος των εν λόγω παροχών που χορηγούνται σε πρόσωπα αποκλειστικά στο έδαφος κράτους μέλους στο οποίο κατοικούν κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 (και συνεπώς δεν είναι «εξαγώγιμες» όταν τα πρόσωπα αυτά μεταβαίνουν σε άλλο κράτος μέλος).

Προκειμένου να διευκολυνθεί η ελεύθερη διακίνηση των προσώπων στην Ένωση, η Επιτροπή πρότεινε ο κατάλογος αυτός να εξορθολογισθεί και διάφορες παροχές που απαριθμούνται επί του παρόντος στο παράρτημα IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου να διαγραφούν από τον κατάλογο σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου.

Το Συμβούλιο συμφώνησε με ομοφωνία σχετικά με τα αναθεωρημένα κριτήρια κατάταξης των εγγραφών του παραρτήματος, ως έχουν στην τροποποιημένη μορφή του άρθρου 4 παράγραφος 2α του κανονισμού, η οποία παρατίθεται λεπτομερώς στην κοινή θέση. Τα κριτήρια αυτά είναι ταυτόσημα με τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στο κείμενο του άρθρου 70 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004 σχετικά με το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας για τους σκοπούς του αντίστοιχου παραρτήματος του εν λόγω κανονισμού (παράρτημα X). Προς διευκόλυνση της αντικειμενικής εφαρμογής των κριτηρίων αυτών, προτάθηκαν ως στόχοι της εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 2α τα ακόλουθα:

— οι παροχές του ιδίου τύπου με ταυτόσημα ή ανάλογα χαρακτηριστικά θα πρέπει να κατατάσσονται στην ίδια κατηγορία ώστε να εξασφαλίζεται η συνεπής και συνεκτική μεταχείρισή τους,

— εάν μια παροχή δεν θεωρείται ως «ειδική» παροχή χωρίς συνεισφορά, θα πρέπει να προσδιορίζεται, εφόσον υφίσταται, το κατάλληλο σύστημα συντονισμού σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1.

Το Συμβούλιο επιδίωξε επίσης να συμφωνήσει κριτήρια για την προσθήκη εγγραφών στο παράρτημα IIα και τον προσδιορισμό μερικών βασικών χαρακτηριστικών των συστημάτων αναπηρίας τα οποία θα συνέβαλλαν στην κατάταξη των συστημάτων αυτών ως παρέχοντα «αποκλειστικά ειδική προστασία των ατόμων με αναπηρία». Με βάση την ανωτέρω προσέγγιση θα μπορούσε να επιτευχθεί ομοφωνία για την κατάταξη της μεγάλης πλειοψηφίας των εγγραφών του παραρτήματος IIα και να προκύψει σημαντικός εξορθολογισμός του παραρτήματος.

Εντούτοις δεν κατέστη δυνατόν να επιτευχθεί ομοφωνία για την πρόταση της Επιτροπής να διαγραφούν ορισμένες ειδικές εγγραφές από το παράρτημα IIα. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν δέχτηκαν να χρησιμοποιηθούν τα προτεινόμενα κριτήρια για τον προσδιορισμό των παροχών που ήταν κατάλληλες προς απαρίθμηση στο παράρτημα IIα. Τα εν λόγω κράτη μέλη εξέφρασαν την επιθυμία να διατηρηθούν οι εγγραφές τους στο παράρτημα κρίνοντας ότι πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 4 παράγραφος 2α και ότι η τρέχουσα νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) δεν δικαιολογεί τη διαγραφή τους από το παράρτημα.

Προκειμένου να καταστεί δυνατή η έκδοση του κανονισμού δεδομένης της σημαντικής συνολικής προόδου, το Συμβούλιο συμφώνησε να διατηρηθούν οι εγγραφές αυτές στο παράρτημα IIα, εν αναμονή μελλοντικής νομολογίας του ΔΕΚ που ενδεχομένως θα διευκρινίσει τα κατάλληλα κριτήρια και εν συνεχεία θα έχει ως αποτέλεσμα αναθεώρηση του παραρτήματος.

Στη συνάρτηση αυτή, η Επιτροπή προέβη σε δήλωση προς καταχώριση στα πρακτικά του Συμβουλίου τονίζοντας ότι ο κατάλογος εγγραφών ενδέχεται να πρέπει να αναθεωρηθεί βάσει νέας νομολογίας του ΔΕΚ, κυρίως όσον αφορά τις σχετικές παροχές. Η Επιτροπή δήλωσε ότι επιφυλάσσεται του δικαιώματος να προσφύγει στο Δικαστήριο και να υποβάλει, ενδεχομένως, πρόταση για την αναθεώρηση του καταλόγου εγγραφών του παραρτήματος IIα, βάσει των ορισμάτων του Δικαστηρίου.

Το Συμβούλιο συμφώνησε επίσης ότι το ζήτημα του συντονισμού των παροχών αναπηρίας, μεταξύ άλλων, ιδιαίτερα, των παροχών που διαγράφονται από το παράρτημα IIα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, είτε κατ' εφαρμογή της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είτε βάσει του παρόντος κανονισμού, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους του άρθρου 42 της συνθήκης, για την υποβολή συγκεκριμένων προτάσεων πριν από τα τέλη του 2005.

VI. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

Το Συμβούλιο φρονεί ότι η κοινή του θέση εκπληρώνει τους βασικούς στόχους της αρχικής πρότασης της Επιτροπής και ταυτόχρονα, με την ενσωμάτωση των τροπολογιών που αναφέρονται στην παράγραφο III της παρούσας δήλωσης, λαμβάνει σε μεγάλο βαθμό υπόψη τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε πρώτη ανάγνωση.